

ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ;

Ο διάσημος Γερμανός δραματουργός και ποιητής του 20^{ου} αιώνα Μπέρτολτ Μπρέχτ στο βιβλίο του «Ιστορίες του κ. Κόνερ» γράφει την εξής εξυπνάδα:

«Κάποιος ρώτησε τόν κ. Κ. αν υπάρχει Θεός κι εκείνος του είπε: **“Αν ή συμπεριφορά σου δεν αλλάξει ανάλογα με την απάντηση που θα δώσεις στο ερώτημα, τότε ή ερώτηση είναι περιττή. Αν όμως αλλάξει, τότε εσύ ήδη έχεις αποφασίσει ότι χρειάζεσαι ένα Θεό!”**»

Μέ άλλα λόγια ο Μπρέχτ θέλει να πεί ότι ο Θεός είναι δημιουργημα δικό μας! Τόν δημιουργήσαμε έμεις, γιά να τόν έχουμε δεκανίκι στις αδυναμίες και στις ανασφάλειές μας, και βοηθό στή διόρθωσή μας!

* * *

Στίς 26 Οκτωβρίου γιορτάζουμε τή μνήμη του αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Ο αγίος Δημήτριος, όπως και όλοι οι μάρτυρες, δίνει μαρτυρία μέ τή ζωή του και μέ τό μαρτυρικό του τέλος ότι τά πράγματα είναι ακριβώς ... ανάποδα από αυτά που μάς λέει ο Μπρέχτ και οι όμοφρονές του: Τόν Θεό δεν Τόν φτιάξαμε έμεις! Έκείνος δημιούργησε έμας! Έκείνος

υπήρχε *«πρό πάντων τών αιώνων»*, πριν καν νά υπάρξουν ή έννοια του χρόνου ... και έμεις. Και από ξεχείλισμα τής αγάπης Του μάς έφερε στήν ύπαρξη, γιά να μοιραστούμε μαζί Του τή χαρά τής Βασιλείας Του!

Κι όταν έμεις μέ τήν παρακοή μας ελεύθερα άρνηθήκαμε τό κάλεσμά Του σέ μιά τέτοια δόξα, Έκείνος ήρθε στή γή και ως άνθρωπος, και σταυρώθηκε και αναστήθηκε, γιά να μάς χαρίσει τή δυνατότητα –ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ– να αλλάξουμε, να θεραπευθούμε, και να ξαναγίνουμε παιδιά Του και κληρονόμοι τής Βασιλείας Του!

Λέει ένα τροπάριο τής άκολουθίας του αγίου Δημητρίου: **«Στάζοντας αίμα από τίς πληγές του μαρτυρίου σου, Δημήτριε, προσφέρθηκες θυσία στον Χριστό, ό Όποιος σου χάρισε τήν άληθινή ζωή χύνοντας πρώτα τό δικό Του Αίμα πάνω στον Σταυρό!»** Άρα προηγήθηκε ή έως θανάτου θυσία του Χριστού γιά μάς, και μετά, όσοι ελεύθερα τό θέλησαν, θυσιάστηκαν γιά τήν Άλήθεια του Χριστού! Έτσι μάς βεβαίωσαν μέ τόν πίο συγκλονιστικό τρόπο ότι ο Θεός είναι ή αίτια τής ύπαρξης μας και τής σωτηρίας μας και ... όχι έμεις τής δικής Του!

Είναι φυσικό, λοιπόν, σέ ένα τέτοιο κάλεσμα τής Αγάπης του Θεού να άπα-

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στή νότια πλευρά του ναού των Βλαχερνών στην Κωνσταντινούπολη υπήρχε ένα παρεκκλήσιο, όπου φυλασσόταν η εσθήτα (ένδυμα) ή μαφόριο (έσάρπα) και μέρος της ζώνης της Παναγίας. Κάποτε γινόταν ολονύκτια. Εκεί πήγε και ο άγιος Ανδρέας, ο διά Χριστόν σαλός και ο μαθητής του Έπιφάνιος μαζί με ένα δούλο του.

Ήταν η ώρα περίπου δέκα τό βράδυ. Βλέπει ο άγιος Ανδρέας τη Θεοτόκο Μαρία να προχωρεί από τις βασιλικές πύλες στον κυρίως ναό. Φαινόταν πολύ ύψηλή και είχε λαμπρή τιμητική συνοδεία λευκοφόρων αγίων. Ανάμεσά τους ξεχώριζαν ο τίμιος Πρόδρομος και ο Θεολόγος Ίωάννης, που παράστεκαν δεξιά και αριστερά τη Θεοτόκο.

Όταν πλησίασε στον άμβωνα, είπε ο όσιος Ανδρέας στον Έπιφάνιο:

– Βλέπεις, παιδί μου, την Κυρία και Δέσποινα του κόσμου;

– Ναι, τίμια πάτερ, αποκρίθηκε ο νέος.

Η Θεοτόκος, εν τῷ μεταξύ, είχε γονατίσει και προσευχόταν για πολλή ώρα. Παρακαλούσε τον Υιό της για τη σωτηρία του κόσμου και έρραινε με δάκρυα τό άγιο πρόσωπό της. Μετά τη δέηση μπήκε στό Ίερό, όπου προσευχήθηκε για τούς πιστούς που άγρυπνοῦσαν.

Όταν ολοκλήρωσε τήν δέση της, έβγαλε από τήν άχραντη κεφαλή τό άστραφερό της μαφόριο και τό άπλωσε σάν Σκέπη μέ τά πα-

νάγια χέρια της επάνω από τό εκκλησίασμα. Έτσι άπλωμένο τό έβλεπαν και οί δύο τους για πολλή ώρα να έκπέμπει δόξα θεϊκή. Όσο φαινόταν εκεί η Θεοτόκος, φαινόταν και η ιερή εσθήτα να σκορπίζει τή χάρη της. Όταν εκείνη άρχισε να άνεβαίνει στον ούρανό, άρχισε και η θεία Σκέπη να συστέλλεται λίγο-λίγο και να χάνεται. Τό ιερό αυτό μαφόριο που φυλασσόταν εκεί, συμβόλιζε τή Χάρη που παρέχει η Θεοτόκος στους πιστούς.

Η θαυμαστή αυτή εμφάνιση της Θεοτόκου στον άγιο Ανδρέα έγινε άφορμή να καθιερωθεί η έορτή της άγίας Σκέπης (1^η Οκτωβρίου).

Στήν Ελλάδα επικράτησε, με άπόφαση της Ίερας Συνόδου, να γιορτάζεται η έορτή αυτή της Άγίας Σκέπης στις 28 Οκτωβρίου. Αυτό έγινε επειδή στον Έλληνο-ιταλικό πόλεμο, στό Άλβανικό μέτωπο τό 1940, οί Έλληνες στρατιώτες έπεκαλοῦντο

τήν χάρη και τήν βοήθειά της και έβλεπαν, πολλές φορές, οφθαλμοφανώς τήν Παναγία να τούς προστατεύει από τήν κατάφωρα άδικη έχθρική επίθεση.

Η Παναγία εξακολουθεί να είναι η Σκέπη όλου του κόσμου. Και ιδιαίτερα των πιστών. Τί μεγάλη παρηγοριά! Νά έχουμε στον ούρανό τέτοια άκοίμητη σκέπη και προστασία!

Αρχιμ. Ίωήλ



ντούν οί άγιοι –και ο άγιος Δημήτριος– μέ τά γεμάτα φλογερή αγάπη λόγια: «**Ποῦ μένεις, Νυμφίε μου; Ποῦ έχεις στήσει τή σκηνή Σου; Τό άρωμά Σου μέ τραβάει κοντά Σου και μέ κάνει να έρ-**

χομαι τρέχοντας για να πάρω λίγη από τήν εὐωδία Σου!» (τροπάριο κανόνα του άγίου Δημητρίου).

Αρχιμ. Βαρνάβας

ΟΙ ΞΕΧΑΤΟΙ, ΠΡΩΤΟΙ

Διηγείται ο Κύριος τήν ἐξῆς παραβολή: Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μεγάλο ἀμπελώνα. Μιά ἡμέρα, πρωῖ-πρωῖ βγῆκε στήν ἀγορά καί μίσθωσε ὄσους ἐργάτες βρῆκε διαθέσιμους. Στήν διάρκεια τῆς ἡμέρας ξαναβγῆκε καί ἄλλες φορές. Κάθε φορά μίσθωνε τούς ἐργάτες πού ἔβρισκε. Ἀκόμη καί μία ὥρα πρίν τήν λήξη τοῦ ὥραριου ἐργασίας!

Ἦρθε ἡ ὥρα τῆς πληρωμῆς. Ὅλοι ἔλαβαν ὀλόκληρο τό ἡμερομίσθιο! Οἱ πρωῖνοί ἐργάτες διαμαρτυρήθηκαν γιά τήν «ἀδικία»: «Ἐμεῖς σηκώσαμε τό βάρος τῆς δουλειᾶς! Καί ὁ ἰδιοκτήτης: «Ἐσεῖς πήρατε τό συμφωνημένο. Ἐγώ, θέλω νά δώσω καί στούς ἄλλους τό ἴδιο! Ἐσᾶς, τί σᾶς ἐνοχλεῖ;».

Ἐπεξηγεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

Ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμπελώνα εἶναι ὁ Θεός. Ἀμπελώνας εἶναι οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Ἡμέρα ἐργασίας ἡ παρούσα ζωή. Ἐργάτες δέ ὄλοι οἱ ἄνθρωποι! Ὅρες τῆς ἡμέρας οἱ διάφορες ἡλικίες τοῦ ἀνθρώπου. Γιατί τούς καλεῖ σέ διαφορετικές ἡλικίες; Γιατί τότε ἀποφασίζουν νά μποῦν στήν «ἀγορά ἐργασίας»; Δηλ. νά δουλέψουν γιά νά ἀποκτήσουν τίς ἀρετές τοῦ Χριστοῦ. Συνεπῶς, πρωῖνοί ἐργάτες εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀγωνίστηκαν πολύ νά τηρήσουν τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου καί ἔλαμψαν μέ τούς κόπους τους ὑπέρ τῆς ἀρετῆς. Μά, τότε, γιατί τούς κακοφαινεται πού ὁ Χριστός εἶναι τόσο φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων πρὸς ἐκείνους πού εἰσέρχονται στόν ἀγώνα κατά τῆς ἀμαρτίας τήν ὑστάτη ὥρα; Γιατί, παρά τίς ἀρετές τους, πολεμοῦνται (ἀκόμη!) ἀπό τό πάθος τοῦ φθόνου.

Ὅστε ὁ Κύριος διορθώνει τούς πολύ ἐναρέτους γιά νά τούς κάνει τελείους μέ τήν φιλανθρωπία καί τήν ἐφαρμογή τοῦ «χαίρειν μετά χαιρόντων» (Ρωμ. 12, 15). Καί ταυτόχρονα ἐνθαρρύνει τούς «ἀργοπορημένους» στόν πνευματικό ἀγώνα. Σάν

νά λέει ὁ Χριστός: Μπορεῖτε καί ἐσεῖς «οἱ ἔσχατοι νά γίνεταί πρώτοι». Δηλαδή ἀκόμη καί ἅγιοι, ἂν τό θελήσετε”!

(Εἰς τό κατά Ματθαῖον Ὅμιλία 64, P.G. 58, 612-613).

Ἴδου τώρα ἓνα ἐκπληκτικό παράδειγμα ἐσχάτων πού ἔγιναν πρώτοι!

Τόν 3^ο μ.Χ. αἰώνα, στά χρόνια τοῦ μεγάλου διωγμοῦ κατά τῶν χριστιανῶν, ζοῦσε στήν Ρώμη μία ἀάμπλουτη γυναίκα, ἡ Ἀγλαΐδα. Αὐτή εἶχε οἰκονομικό διαχειριστή τόν Βονιφάτιο. Καί οἱ δύο ἦταν χριστιανοί καί ἄγαμοι. Συνῆψαν ἐρωτική σχέση, ἄνευ γάμου ὄμως.

Μιά ἡμέρα λέγει ἡ Ἀγλαΐδα στόν Βονιφάτιο: «Ξέρεις πόσο ἀμαρτωλοί εἶμαστε. Ὅμως, ἄκουσα ἀπό τόν ἐπίσκοπο ὅτι ὅποιος τιμᾶ τά λείψανα τῶν ἁγίων, θά εὔρει μεγάλη ἀνταμοιβή καί βοήθεια ἀπό τόν Κύριο. Πήγαινε, λοιπόν, στήν Ἀνατολή νά ἐξαγοράσεις λείψανα μαρτύρων».

Πράγματι ὁ Βονιφάτιος ἔφθασε στήν Ταρσό τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Βλέποντας τά μαρτύρια τῶν Χριστιανῶν, κατανύχθηκε καί φώναξε: «Χριστιανός εἶμαι καί ἤλθα γιά νά μαρτυρήσω τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ μου». Τόν βασάνισαν ἀνελέητα καί στό τέλος τόν ἀποκεφάλισαν. Οἱ συνοδοί του ἐξαγόρασαν τό σῶμα του καί τό ἔφεραν στήν Ρώμη. Ἡ Ἀγλαΐδα, συγκλονισμένη, ὑποδέχθηκε τό ἅγιο λείψανο. Ἐκτίσε ναό πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Καί μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς τῆς ἔζησε μέ ἀπόλυτη ἐγκράτεια, σωφροσύνη καί ἄσκηση. Ἐορτάζονται στίς 19 Δεκεμβρίου.

Ἀλήθεια, πόσο πῶ εὐκόλο εἶναι γιά μᾶς νά κάνουμε κάτι περισσότερο γιά τήν σχέση μας μέ τόν Χριστό! Θέληση χρειαζόμαστε. Ἄς τήν ζητήσουμε ἀπό τόν Χριστό. Ἐξ ἄλλου μᾶς προτρέπει: «ζητεῖτε καί θά σᾶς δοθεῖ»!

Ἀρχιμ. Νίκων

Ο ΛΑΚΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ

Μία ιστορία λέει πώς ένας άνθρωπος έπεσε σε ένα λάκκο. Άπελπισμένα φώναζε για βοήθεια! Μετά από αρκετή ώρα πέρασαν τρεις άνθρωποι.

Ο πρώτος, του λέει: «καλά νά πάθεις, ἄς πρόσεχες». Καί ἔφυγε.

Ο δεύτερος, μέ κάποια βιασύνη του εἶπε: «ἐπειδή ἔχω μιὰ ἐπείγουσα δουλειά, δέν μπορῶ νά καθυστερήσω, πάρε κάτι νά φᾶς». Καί του πέταξε τό κολατσιό του.

Μετά από λίγο ἔρχεται καί ένας τρίτος. Βλέποντάς τον σέ αὐτή τήν ἀπελπιστική κατάσταση τόν συμπόνεσε καί ρίχνοντάς του ένα σχοινί τόν τράβηξε ἔξω από τόν λάκκο!

Πέρα από τούς φυσικούς λάκκους, υπάρχουν καί οἱ νοητοί - πνευματικοί λάκκοι. Ὅχι κάποιος τόπος, ἀλλά κατάσταση. Σέ αὐτούς τούς νοητούς λάκκους πέφτουμε ὅλοι μας. Εἶναι τά λάθη τά ὁποῖα καθημερινά διαπράττουμε.

Εἴμαστε πλασμένοι νά ζοῦμε σέ «παλάτια» κι ὄχι σέ «λάκκους»! Γι' αὐτό καί ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ἕνα σχοινί πού θά μᾶς ἀνασύρει ἀπό τόν «λάκκο». Ποιό εἶναι ὁμως αὐτό τό σχοινί;

Δέν φτάνει ἡ ἀπόφαση γιά νά βγοῦμε ἀπό τόν «λάκκο» Χρειάζεται καί ἡ θέληση. Δέν ἔχει σημασία πόσο χρόνο εἶσαι στόν «λάκκο» (συνήθεια, ἐξάρτηση, πόσες φορές ἔχεις προσπαθήσει). Μπορεῖς νά βγεῖς ἀπό τόν «λάκκο», ἀλλά ὄχι μόνος σου. Θέλεις βοήθεια ἀπ' ἔξω, ἔξω ἀπό σένα.

Γιά νά ἀνασυρθεῖς, λοιπόν, ἀπό τόν λάκκο υπάρχουν δύο ἐπιλογές:

- νά ζητήσεις βοήθεια ἀπό τούς συνανθρώπους σου,
- νά ζητήσεις τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Τόν Ἰωσήφ, γιό τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, τόν ἔρριξαν σέ λάκκο οἱ ἀδελφοί του γιά νά πεθάνει ἐκεῖ. Λίγο ἀργότερα οἱ ἴδιοι τόν

ἐβγαλαν ἀπό τόν λάκκο. Ἀλλά γιά νά τόν πουλήσουν σκλάβο! Ἀποτέλεσμα: ἀπό τόν ἕνα «λάκκο» στόν ἄλλο! Οἱ ἄνθρωποι ἀπογοητεύουν. Γιατί εἶναι ἄνθρωποι. Δέν μπορεῖς νά ἀντικαταστήσεις τόν Θεό μέ ὅποιαδήποτε ἀνθρώπινη σχέση, γιατί οἱ ἄνθρωποι σάν ἄνθρωποι εἶναι ἀδύναμοι καί ἔχουν περιορισμένες δυνατότητες. Οἱ ἄνθρωποι μποροῦν μόνο σέ κάποιο βαθμό νά σέ βοηθήσουν.

Θέλεις νά βγεῖς ἀπό τόν «λάκκο» στόν ὁποῖο ἔπεσες;

- Φρόντισε νά ἀποκτήσεις τήν βεβαιότητα ὅτι ὁ Θεός κυβερνάει τήν ζωή σου καί ὄχι ἐσύ· πολύ περισσότερο ὄχι οἱ ἄλλοι ἢ οἱ ὄποιες συνθήκες.
- Φρόντισε νά ἔχεις ἐμπιστοσύνη στόν Θεό (ἐξάλλου αὐτό σημαίνει πίστη): ὅ,τι ἐπιτρέπεται νά συμβεῖ στήν ζωή σου εἶναι πάντοτε γιά τό καλό σου. Καί κάνε τό ἀγώνισμά σου νά ὑπακοῦς καί νά συμμορφώνεσαι μέ τίς ὁδηγίες Του, σέ ὅλες τίς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς σου. Γιατί μόνον τότε θά μπορέσεις νά ὀρθοποδήσεις καί νά δεῖς «Θεοῦ πρόσωπο»!

Φυσικά, ὅλη αὐτή ἡ διαδικασία γίνεται μέσω τοῦ ἱερέα - πνευματικοῦ πατέρα, θεοῦ πού ἴδρυσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, μέ πρώτους πνευματικούς τούς δώδεκα ἀποστόλους.

Αρχιμ. Αλκίσων

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης
Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσίδης • ΤΗΛ. 2682051161
Κωδικός 270360

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 • Αρ. Φύλλου 471 • Ἔτος ΜΒ'

Διανέμεται δωρεάν • Εισφορές δεκτές

Ἐκδοτική Παραγωγή «ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.»

Ἀθήνα

